

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΑΚΑΜΠΑ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ.

Τήν Κυριακήν, 24ην Νοεμβρίου / 7ην Δεκεμβρίου 2014, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐλειτούργησεν εἰς τόν ἐν Ἀκαμπα ἱερόν Ναόν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Τόν ὡραιότατον Ναόν τοῦτον εἰς τό μέσον τῆς πόλεως Ἀκαμπα, πόλεως τῆς νοτίου ἐσχατιᾶς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἀνήγειρεν ὁ μακαριστός Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Διόδωρος μετά κτιρίου σχολείου προσκειμένου καί αἰθούσης ἐνοριακῶν δραστηριοτήτων καί κατοικίας τοῦ ἱερέως.

Εἰς τήν πόλιν τοῦ Ἀκαμπα οὔσης, λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως καί τοῦ λιμένος αὐτῆς, κέντρου ἐμπορικοῦ καί, λόγῳ τοῦ κλίματος αὐτῆς, κέντρου τουριστικοῦ καί ἐχούσης περί τούς 100.000 χιλιάδας κατοίκους, ἐδρεύει ἡ Ἑλληνορθόδοξος Ἀραβόφωνος Κοινότης τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἀριθμοῦσα τριακοσίας περίπου οἰκογενείας.

Τῆς θείας Λειτουργίας ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, ἐορτάζομενης ἐν ταῦτῳ διὰ λόγους ποιμαντικούς, προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπάρχου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς βόρειον Ἰορδανίαν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχές ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου πρεσβυτέρου π. Βασιλείου καί τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ διακόνου π. Ἰωάννου ἐξ Ἱρμπετ, ψαλλόντων τῶν ἱεροψαλτῶν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης καί τοῦ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ἐν εὐλαβείᾳ παρακολουθοῦντος.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο, προσελθόν εἰς τήν θείαν λειτουργίαν, ἵνα λάβῃ τήν εὐλογίαν τοῦ Ποιμένου Αὐτοῦ, Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἐκήρυξεν ὁ Ποιμὴν αὐτοῦ τόν θεῖον λόγον, ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον καί τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται καί τόν Χριστόν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καί ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν: χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις” ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος καί ἐορτή πανσεβάσμιος, δηλονότι ἡ τῆς ἀναμνήσεως τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. “Σήμερον γάρ τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον καί τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις”, ἀνακράζει ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ αὐτά τά λόγια καλούμεθα νά προετοιμασθῶμεν, ἀδελφοί μου, διὰ νά ἐορτάσωμεν ἀφ’ ἐνός καί νά κατανοήσωμεν ἀφ’ ἑτέρου τό μέγα μυστήριον τῆς τοῦ Θεοῦ

Οικονομίας, δηλονότι τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ.

Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας εἶναι γεγονός ἱστορικῶς ἀναντίρρητον, δεδομένου ὅτι τοῦτο λαμβάνει χώραν ἐν συγκεκριμένῳ τόπῳ καί χρόνῳ. Καί ὁ μέν τόπος εἶναι ἡ πόλις τῆς Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, ὁ δέ χρόνος “ἐπὶ τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος Καίσαρος Αὐγούστου καί Κυρηνίου ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας” κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (Λουκ. 2,1-2). Ἐπὶ πλεον δέ εἶναι γεγονός σωτηριῶδες, ἀφορῶν εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἀπαλλαγῆς δηλονότι τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς φθορᾶς τῆς ἁμαρτίας καί τῆς συνεπείας αὐτῆς, τοῦ θανάτου. Τούτου ἕνεκεν ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαντικώτατα λέγει ὅτι “σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον καί τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις”.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ ὑμνωδός διακηρύσσει ὅτι σήμερον προαναγγέλλεται ἡ σφοδρά ἐπιθυμία τοῦ Θεοῦ Πατρός διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Σήμερον διὰ τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου προκηρύσσεται ἡ γέννησις τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὗτος δέ ὁ Χριστός “ἦν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ... καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν”, (Ἰωάν. Α΄ 1,14) κατὰ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Αὐτός δέ οὗτος ὁ Χριστός ἅπαξ ἐσαρκώθη ἀλλὰ καί “ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ”, (Α΄ Πέτρ. 3,18) καί ἀναλυτικώτερον: Αὐτός ὁ Χριστός μία φορά γιὰ πάντα ἐσαρκώθη καί μία φορά γιὰ πάντα ἔπαθε ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας ὁ δίκαιος καί ἀναμάρτητος δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀδίκους καί ἁμαρτωλούς, διὰ νὰ μᾶς πλησιάσῃ καί μᾶς συμφιλιώσῃ πρὸς τὸν Θεόν.

Τό ἅπαξ ἐσαρκώθη ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, δηλοῖ ὅτι ἅπαξ διὰ παντός δηλονότι καί σήμερον γεννᾶται ὁ Χριστός δι’ ἕκαστον ἐξ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. Τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ὁ Χριστός “πάντας θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν”, (Α΄ Τιμ. 2,4) κατὰ τὸν Θεῖον Παῦλον. Τό δέ ἅπαξ ἔπαθεν ὁ Χριστός, δηλοῖ ὅτι σήμερον κρεμάται, σταυροῦται ἐπὶ ξύλου, ὁ δούς ἀντίλυτρον ἑαυτὸν ὑπὲρ πάντων”, (Α΄ Τιμ. 2,6) κατὰ τὸν σοφόν καί πάλιν Παῦλον.

Ἡ ἐκ Ναζαρέτ Παρθένης Μαρίας ἡ ἐκ Πνεύματος ἁγίου γενομένη Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ κατέστη συνεργός εἰς τό μέγα μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. Διὰ τοῦτο καί ὁ ὑμνωδός μᾶς προτρέπει νὰ βοήσωμεν μεγαλοφώνως «Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου», δηλονότι τοῦ Δημιουργοῦ, «ἡ ἐκπλήρωσις».

Ἡ ὑπὸ τῆς Παρθένης Μαρίας ἐκπλήρωσις τοῦ μεγάλου τούτου μυστηρίου τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Οἰκονομίας δέν ἔχει χαρακτῆρα ἰδεολογικόν ἢ μεταφυσικόν, ἀλλὰ θεραπευτικόν καί ἱαματικόν, τουτέστιν σωτηριώδη. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι τό μυστήριον τῆς Θείας ἐν Χριστῷ Οἰκονομίας δέν ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἐπωνύμους τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ Λόγου μόνον, ἀλλὰ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν. Τούτου ἕνεκεν ὁ ὑμνωδός βοᾷ πρὸς τὴν Θεοτόκον Μαρίαν λέγων : “Σὺ τῶν Προφητῶν τό κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα καί Μαρτύρων καύχημα, καί πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, διὰ γάρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διό τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν. Καί σὺν τῷ ἀγγέλῳ πάντες ψαλμικῶς τό Χαῖρε σοι τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν τῇ πρεσβεΐᾳ σου σωζόμενοι”.

Τιμᾶ καί γεραίρει ἰδιαιτέρως σήμερον τήν ὑπερευλογημένην θεοτόκον καί ἄειπαρθένον Μαρίαν ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν διά τήν συμβολήν καί συμμετοχήν Αὐτῆς “εἰς τήν ἀνακαίνισιν πάντων τῶν γηγενῶν” ἀφ’ ενός καί τήν “καταλλαγὴν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ θεοῦ”, ἀφ’ ἑτέρου.

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο, διερωτώμεθα: Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἐπιτευχθῇ ἡ μεταξὺ ἡμῶν τῶν γηγενῶν, δηλαδή τῶν ἀνθρώπων, συνδιαλλαγὴ καί συμφιλίωσις, ὅταν δέν καταβάλλεται προσπάθεια ἐκ μέρους ἡμῶν νά συνδιαλλαγῶμεν καί νά συμφιλιωθῶμεν μετὰ τοῦ θεοῦ τῆς ἀπείρου ἀγάπης, τῆς φιланθρωπίας καί τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης εἰρήνης Αὐτοῦ;

Τό λοιπόν, ἀδελφοί μου παρακαλέσωμεν τόν Ἅγιον Νικόλαον, τήν θεοτόκον καί ἄειπάρθενον Μαρίαν, ἵνα διά τῶν πρεσβειῶν Αὐτῆς, “ἡ εἰρήνη τοῦ Υἱοῦ καί θεοῦ Αὐτῆς, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσῃ τὰς καρδίας ἡμῶν καί τὰ νοήματα ἡμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ”, (Φιλιπ. 4,7). Προσέτι δέ διαφυλάξῃ τόν ἄνακτα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἰμπν Χουσεῖν τόν Β΄ καί χαρίσῃται αὐτῷ κυβερνητικὴν δύναμιν καί μακροήμερυσιν.

Ἔτη πολλά εἰρηνικά καί Καλά Χριστούγεννα”.

καί ἀραβιστί ὡς ἔπεται, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/12/07/8677>
Πολλοί ἐκ τοῦ λαοῦ τούτου προσῆλθον εἰς τήν θείαν Κοινωνίαν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί ἁγιασμόν. Μετὰ τήν ἀπόλυσιν ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν ἐπιστήθιον σταυρόν εἰς τόν καλῶς διατηροῦντα τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Οἰκονόμον Πρεσβύτερον π. Βασίλειον καί σταυρόν εὐλογίας, ἵνα εὐλογῇ τοὺς ἐνορίτας αὐτοῦ.

Εὐχαριστῶν ὁ ἱερεὺς, προσεκάλεσε τόν Μακαριώτατον νά ἔλθῃ καί πάλιν νά εὐλογῇ καί νά ἀγιάζῃ τό Ποίμνιον αὐτοῦ, ὁσάκις αἱ πολλαί ποιμαντικά ὑποχρεώσεις Αὐτοῦ ἐπιτρέπουν Αὐτῷ τοῦτο.

Εὐθύς ἀμέσως ὁ Μακαριώτατος διένειμε τό ἀντίδωρον καί ἐνὶ ἐκάστῳ εἰκόνας τῆς θεοτόκου.

Ἐν συνεχείᾳ εἰς τόν παρά τόν Ναόν ὑπαίθριον χῶρον καί εἰς τήν ἐν αὐτῷ δεξίωσιν ὁ Μακαριώτατος διένειμε δῶρα εἰς τὰ παιδιά τοῦ Νηπιαγωγείου καί ἀκολούθως ἐπεσκέφθη τὰς αἰθούσας τοῦ σχολείου.

Τήν μεσημβρίαν ὁ Μακαριώτατος παρεκάθισεν εἰς γεῦμα παρατεθέν Αὐτῷ ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἐν πλοιαρίῳ ἐν πλῶ εἰς τόν κόλπον Ἄκαμπα.
Τό ἑσπέρας παρετέθη πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ δεῖπνον εἰς τό ξενοδοχεῖον.

Τήν πρωΐαν ὁ Μακαριώτατος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἄκαμπα καί φθάσας εἰς Ἀμμάν, μετὰ τετράωρον αὐτοκινητικὴν διαδρομήν, τό ἑσπέρας τῆς Δευτέρας ἐπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

